

אוגוסט, הנוער משועמם והתוצאה?

תנו לי קצת שקט!

שרון פיי תוהה מה חסר לנערים שם למטה בגינה הציבורית

מאת: שרון פיי, שחקנית, יוצרת, בימאית, פעילה ב"תנועת הערבות".

"השעה 2:00 בלילה: אמאללה תזה?! צריחות של נערות ונערים וצחוקים בקולי קולות, בקבוקים נשברים לכל עבר... וראבק אני צריכה לקום מוקדם בבוקר... למה, אבל למה? אף אחד לא טורח להתקשר למשטרה?"

חוזרת למציאות הנעימה מתכננת לעצמי ערב שקט ונעים "תחת גפני ותאנתי". מהחלונות הפתוחים נשמעים רעשים מוכרים.

מהמטבחיים נשמעות מחבתות עסוקות בלהכין ארוחות ערב, טלביזיות וחדשות ערוץ 2. כמה ילדים רוטנים שלא בראש שלהם מקלחת. משב הרוח הנעים מכיוון הים מרדים אותי. החלטתי להתפקד במיטה מוקדם. השעה 2:00 בלילה: אמאללה מה זה לעזאזל...! צריחות של נערות ונערים וצחוקים בקולי קולות, בקבוקים נשברים לכל עבר... וראבק אני צריכה לקום מוקדם בבוקר...

למה, אבל למה? אף אחד לא טורח להתקשר למשטרה? למה רק אני הקשבת בשעורי אזרחות? מה הקטע שלהם אלה?! לכו הביתה כבר למה אתם צריכים להיתקע מתחת לבית שלי? בא לי לצרוח עליהם אבל אז גם אני אעשה רעש לשכנים ובכלל היום אתה לא יכול להעזי להגיד משהו... רק זה חסר לי שיעלו אלי לדירה ויעשו לי לינץ'. שכבתי על הגב במבט מיואש בתקרה... ואיכשהו הרגשתי דיי צבועה עם עצמי כי למען האמת ובשביל הרקורד כנערת פאנק לשעבר, זכור לי שאני והחבר'ה שלי לא היינו יותר טובים בהרבה מאלה שם למטה. גם אנחנו אז, היינו משועממים מאוד מצד אחד, מצד שני רצינו לאכול את החיים אבל גם לא מצאנו מילוי מספק לטווח זמן ארוך. גם לנו לא היה עם מי לדבר (בטח שלא עם ההורים) ועיסוק בפרובוקציות היה מאוד אטרקטיבי עבורנו.

נראה לי שמה שהיה הכי חסר לנו אז והאמת זה בדיוק משחסר ל"סתום ת'פה!" (שם למטה) זו איזושהי סביבה יותר מאורגנת ותומכת שתוכל להכיל אותנו עם כל השטויות של הגיל והכי חשוב, שתהיה עם תשובות ברורות חודרות ללב, פחות שחוקות, ויותר מעמיקות (מעבר לפסיכולוגיה בגרוש) לגבי אותן שאלות טורדניות ואופייניות כל כך בגיל הנעורים כמו: "מה אני? מי אני? מה אני עושה פה? ואהבה, איך אני שורד אותה? איך אני מתמודד עם הלחץ והבלבול סביבי וכו'?" פתאום התחשק לי לרדת למטה ולדבר איתם בסבבה (אבל לצערי אני צריכה לקום מוקדם) וגם נראה לי שאוותר על קריאה למשטרה. הלילה נשאר לי להתכסות עד מעל הראש ולהמשיך לספור בקבוקים נשברים, לחשוב ולתכנן איזה סיפורים על החיים אני אספר לחבר'ה האלה כשאתקל בהם, ככה לפני השינה.

מוגש לכם כשרות לציבור של "תנועת הערבות". ראו גם באתר שלהם ובפייסבוק

קיץ ים תיכוני! חום לחות כבדה, והרבה זעה ניגרת. אנשים מתרוצצים בעצבים מחפשים מסתור מהשמש היוקדת. ממהרים להיכנס לרכבים הממוזגים וצופרים בחוסר סבלנות אופייני כל כך לטבע הישראלי הממהר (לא ברור עדין לאן). אבל יש גם רגעי עונג בקיץ התל אביבי אין כמו לשבת במרפסת באוהאוס המשקיפה לחוף מציצים ללגום איזה קפה קר או לנגוס באיזה אבטיח צונן ועסיסי כשברקע מהדהדים קולות המטקות או פעמוני הרוח של השכנה ליד. אחחח שלוה נעימה לאחר עוד יום עבודה מתיש. "תענוג! אושר עילאי" חשבתי לעצמי. "וואלה, איזה כייף שהשיפוצים אצל השכנים הסתיימו. בלתי נסבל היה. רעש קדיחות קונגו קודחות לך בנשמה מעירות אותך השכם בבוקר וממשיכות ללא הפסק לדפוק לך בראש טוב טוב גם לפנות ערב".

למהירי החלטה
הזדמנות נדירה
 5 חד' מפוארת בבניין בוטיק
1,770,000 ש"ח
 מידע נוסף: **054-3000-881**
 יובנתן וצח מידן

לוח כל נס ציונה פרסם ותממור! 17-17-930